

HOČEMO OSTATI ZVESTI

(Govor na spominski proslavi, 1. junija 2008 v Slovenski hiši v Buenos Airesu)

BOŽIDAR FINK

Kot leto za letom smo v mislih spet na krajih smrti vseh žrtev komunizma na Slovenskem. Ustavljamo se ob grobovih, kraških jamah, rudniških jaških, protitankovskih jarkih in drugih grobiščih, ki so v neznanskem številu posejana po Sloveniji, da ob njih pomolimo in se rajnim priporočimo za tolažbo ter za priprošnje v osebnih in skupnih zadevah. Človeško in krščansko je, da pokojnih ne izgublamo iz spomina, še več, da se potrjujemo v zavesti, da njihov najboljši del ni umrl, ampak da je bil

Ko se v mislih in razpoloženju vračamo v preteklost, je pa primerno, da se tudi ustavimo pred vrsto vprašanj o tem, kako je treba z današnje razgledne točke presojeti zgodovinske dogodke, koliko je preteklost po učinkih še vedno prisotna in kakšni naj bodo naši odnosi do sedanje stvarnosti.

Okvirno dogajanje v letih 1941 do 1945 je dovolj znano. Bila je vojna, prišla je okupacija s treh strani. Konec je bilo narodne svobode, začelo se je trpljenje in grozilo je narodno uničenje. Nemški okupator je zavladal z divjo grobstvo, italijanski pa je začasno dopustil vsaj nekaj kulturne prostosti. Kjer je bilo sploh mogoče, se je prebivalstvo naslanjalo na mednarodni pravni red in se ravnalo tako, da zagotovi preživetje, ne da bi s tem žrtvovalo narodne časti in prelomilo zvestobe prejšnji zakoniti oblasti.

Narodno tragedijo so izkoristili domači komunisti, ki so se že dolgo prej pripravljali na svetovno revolucijo ter so znali za uresničevanje načrtov prilagajati strategijo in taktiko. Za revolucijo so uporabili priložnost okupacije. Oklicali so splošen upor proti okupatorjem, ustanovili s tem namenom Osvobodilno fronto in razglasili svoje oboroženo gibanje za edino oblast, vsak drug upor proti okupatorjem pa razglasili za izdajstvo. Ker je bil njihov prvi namen revolucija, osvobodilni boj pa v glavnem samo varljiva fasada, so potrebovali notranjega sovražnika. S tem namenom so počenjali neusmiljena teroristična dejanja z umori, ropanjem in drugim nasiljem, tako pa so hoteli izzvati proti sebi odpor, ki je potem nastajal spontano v vaških stražah in pozneje organizirano v domobranstvu. Te formacije so se ustanovljale samo z namenom, da varujejo prebivalstvo pred revolucionarnim nasiljem in obenem odvrtačajo okupatorje od splošnih represalij. Komunisti pa so s tem dobili odkritega nasprotnika, proti kateremu so lahko vodili boj, s katerim so si utirali pot k oblasti.

Tudi če bi partizansko gibanje ne imelo drugih namenov kot samo oborožen upor proti okupaciji, bi bila že ta odločitev ne samo nesmiselna, ampak bi bila očitno škodljiva, vsaj v obsegu vsenarodnega upora, katerega videz so mu hoteli dati komunisti. Ko pa so upor monopolizirali zase in ga izrabili za revolucijo,

Nad. na 4. str.

Dva svetova, en sam spomin

V Kočevskem rogu (stran 2)

V Buenos Airesu (stran 3)

Spremembe so velikanske

Letos poteka dvajset let, odkar je v Sloveniji tedanja komunistična vlada aretirala štiri člane opozicije. Ljudski protesti so potem dosegli, da jih je morala izpustiti. To je bil eden izmed važnih mejnikov slovenske demokratizacije in pozneje osamosvojitve.

Premier Janez Janša je na srečanju tedanjih voditeljev zatrdil, da si v času procesa „nihče ni predstavljal, da bo razvoj dogodkov v Sloveniji takšen, kot je dejansko bil“. Po njegovih besedah si nihče ni predstavljal, da bo Slovenija čez dvajset let članica, ne samo EU, ampak tudi njenega jedra in da bo to unijo celo vodila.

„Skratka, spremembe so velikanske in verjetno večje, kot pa jih je možno razumeti s pogleda ene generacije,“ je poudaril. Dejal je, da so njegovi občutki ob obletnici neprimerljivi s tistimi, kar je bilo pred dvajsetimi leti.

Po njegovih besedah že dejstvo, da je nekdanji vojaški zapor danes najboljši mladinski hotel na svetu, na simbolni ravni kaže na spremembe, ki jih je Slovenija doživela v tem času. „Nisem si niti v sanjah predstavljal, da bom dvajset let pozneje v politiki in da bom imel na ramenih najbolj odgovorno funkcijo, ki jo je kakšen Slovenec opravljal v zgodovini,“ je dejal.

Janša je dejal, da je hvaležen vsem, „ki so prišli na Roško, ki so bili člani kolegija ali pa razširjenega Odbora za človekove pravice, vključno z Igorjem Bavčarjem, ki je bil prvi človek tega Odbora. Moja in mislim da tudi naša skupna hvaležnost ostaja od vseh, ne

Četvorica danes, ob slavlju obletnice

glede na to, na katere strani političnega spektra so danes,“ je še dodal predsednik vlade.

David Tasič, poleg Janše, Ivana Borštnerja in Francija Zavrta eden od štirih obsojencev na vojaškem procesu v Ljubljani leta 1988, je v izjavi za medije na srečanju dejal, da je Slovenija v državotvornem smislu dosegla vse cilje in da smo izpolnili sanje, ki smo jih gojili Slovenci. Dodal je, da mogoče kot narod nismo dovolj sproščeni.

Med 500 najboljšimi na svetu

Univerza v Ljubljani se je na lestvici časnika Times za leto 2007 uvrstila v skupino 400 do 500 najboljših univerz na svetu. To pomeni, da smo med petimi odstotki najboljših univerz, je povedal tiskovni predstavnik ljubljanske univerze.

Za Univerzo v Ljubljani so zapisali: „Doma in v mednarodnih okvirih je znana kakovost študijskih programov ljubljanske univerze tako na področju humanistike in družboslovja, naravoslovja in tehnologije kot tudi splošne in dentalne medicine ter veterine. Študij in raziskovanje na univerzi sledita najnovejšim odkritjem in svetovnim trendom na področju umetnosti, znanosti in tehnologije, h katerim pomembno prispevajo številni slovenski profesorji in raziskovalci,“ je objavljeno na spletni strani univerze.

„Tako na Timesovi kot na šanghajski lestvici smo v razredu med 400 in 500 najboljših univerz. To pomeni med pet odstotki najboljših na svetu. Na teh lestvicah obravnavajo 15.000 do 20.000 univerz,“ je dejal Tomšič.

„To je za državo take velikosti zelo dober dosežek,“ je poudaril. Ob tem pa opozarja, da imajo univerze, ki se gibljejo v podobnem razponu mest kot ljubljanska, več sredstev. „Dvigovati se na teh lestvicah, hkrati pa imeti upad sredstev ni enostavno,“ je dejal.

Pojasnil je, da se ljubljanska univerza okoli 400. mesta na Timesovi lestvici giblje že od leta 2005. „To je realen izraz naše kakovosti v svetovnem merilu,“ pravi. Opozoril pa je, da je v primerjavah z evropskimi univerzami ljubljanska uvrščena še višje - med prvih 200.

Veleposlanica Brazilije

Zunanji minister Dimitrij Rupel je sprejel novo veleposlanico Brazilije v Sloveniji Deboro Vainer Barenboim, ki je prva rezidenčna veleposlanica Brazilije in prva veleposlanica katere od latinskoameriških držav v Sloveniji.

Vainer Barenboimova je Ruplu predala kopijo poverljivih pisem, zunanji minister pa je dejstvo, da je Vainer Barenboimova prva rezidenčna veleposlanica Brazilije in prva veleposlanica katere od latinskoameriških držav v Sloveniji, označil kot zelo pomembno.

Veleposlanici je ob tem sporočil, da je slovenska vlada že sklenila, da bo odprla veleposlaništvo v Braziliji. Za Slovenijo bo to drugo veleposlaništvo v Latinski Ameriki (poleg Argentine).

Rupel je v kratkem nagovoru tudi dejal, da pripisuje Slovenija sodelovanju z Brazilijo velik pomen. Brazilija je namreč najpomembnejša latinskoameriška gospodarska partnerica Slovenije. Zunanji minister je ob tem napovedal skorajšnje odprtje slovenskega gospodarskega predstavništva JAPTI v Sao Paulu, omenil željo po okrepitvi sodelovanja med Luko Koper in Brazilijo.

BERI...

- SLOVENSKI LEKTORAT TUDI V LA PLATI 5
- MARUŠIČ: CESTA Z NAŠIM IMENOM..... 5
- SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA LANI IN LETOS 6

V KOČEVSKEM ROGU

Komemoracija zločina nad narodom

Od našega dopisnika

Že nekaj let ni bilo v Rogu tako lepo vreme, kot to nedeljo. Že jutraj je sonce svetilo in gredo, čez dan pa je kar pripekalo. Jasa pred kapelo je ostala nezasedena, saj so si ljudje izbrali varno senco pod košatimi drevesi, ki jo obkrožajo. Odlično ozvočenje je omogočalo, da so slovesnost lahko sledili iz gozda. Le častni udeleženci in tisti, ki so zasedli klopi, so zdržali, marsikdo pod dežnikom. Izredno mogočen se je že od daleč svetlikal mozaik p. Rupnika, kakor da mu sonce daje še večji sijaj.

Pred mašo sta predstavnik Republike Slovenije, predsednik Državnega zbora dr. France Cukjati in v imenu Vlade RS minister za finance dr. Andrej Bajuk, v spremstvu častnega voda Slovenske vojske položila venec pred brezno, kjer počivajo pomorjeni v jami pod Krenom.

V spremstvu kočevskega župnika in drugih duhovnikov je maševal novomeški škof msgr. Andrej Glavan. Med mašo so ubrano prepevali združeni cerkveni pevski zbori iz dekanije Žužemberk iz župnij Ambrus, Zagradec in Žužemberk; vodil jih je pevovodja Robi Kohek.

Škof Glavan je izredno jasno, odločno in lepo spregovoril pri pridigi. Oprl je svoje besede na moč, ki jo ima spomin na naše življenje in citiral sv. Avguština, pa tudi na besedilo, zapisano v jeruzalemskem muzeju judovskega holokavsta: Skrivnost je v spominjanju. Spomin je modrost, je potreba. Ob prazniku Spca Jezusovega je prosil, naj bi omehčal kamnita srca vsem, da bi znali odpuščati po Jezusovem zgledu sedemdesetkrat sedem in da bi tisti, ki imajo, mnogi, še vedno kamnito srce, polno obsojanja, polno besed o izdajalcih, da bi spoznali:

vs i, prav vsi so bili d o m o - b r a n c i, b r a n i l c i d o m o v, s v o j e g a n a r o d a, s v o j e d r u Ź i n e. I n z a k a j j e m o r a l o p r i t i d o

tega bratomornega zločina? Ključ je v besedi revolucija in posledično državljanska vojna.

Po maši so glasbeni program prispevali moški zbor iz omenjenih župnij, solista sopranistka Ana Marija Lazarevič in baritonist Ivan Arnshek ter trobentač Gorazd Buh.

Med govorniki je mlajši rod zastopala Neža Perko, ga. Breda Kavčič iz Šentjošta je zastopala generacijo, rojeno med vojno, glavni govornik pa je bil prof. Justin Stanovnik.

Justin Stanovnik je moral ugotoviti, da se od takrat, ko so leta 1990 prvič prišli na ta kraj, kjer se je zgodil zločin nad narodom, pa do danes, ni nič spremenilo.

Tudi brez priznanja tistih, ki so Kočevski rog in vse, kar ga je omogočilo, zamislili in uresničili, spravni papirjev ne bo mogoče podpisati, je rekel. Brez priznanja sprava ni mogoča. Ogledati bi si morali, kako so drugje to naredili. Nekateri so izdelali poravnalni mehanizem, oprostitev za priznanje. „Mi si ta postopek ne zamišljamo osebno, ampak politično. DZ bi moral izdelati pravno preciziran in politično dogovorjen ritual, ki bi obsegal dva dela. V prvem delu bi s posebnim zakonom določili predstavnike ustanov, organizacij in združenj, ki bi jim zgodovinske povezave dajale legitimiteto, da govorijo v imenu nekdanje partije in organizacij, ki jih je partija ustanovila za izvedbo svojega projekta. Da bi ti ljudje brez pridržkov in odkrito in v celoti izpovedali in navedli in priznali svoja zavržena dejanja in zavržena dejanja tistih, v imenu katerem bi govorili. V drugem delu pa bi ustanove države, ki postavljajo njeno pravno legitimiteto, to priznanje sprejele in izreklo oprostitev, oprostitev za zmeraj. Zagotovljeno bi moralo biti, da bi bil tako prvi kakor drugi del izpeljan jasno, n e d v o u m n o, z a v e z u j o č e i n

dokončno. Dokler se to v tej ali drugi obliki ne bo zgodilo, bo nad nekdanjimi boljševiki in nad njihovimi različnimi političnimi sopotniki in zavezniki, pa naj so si o sebi, takrat ali pozneje, mislili že kar koli, visel zločin, ki jim ne bo dovoljeval, da bi bili v resnici prosti. Mogoče se bo komu zdelo čudno, da prihajamo s to zahtevo. To smo storili s premislekom. Svet ne sme izgubiti osnovne dostojnosti. Zdaj dodajmo še to: če bi se zgodilo kdaj v prihodnosti, da kdo v svojem ali našem imenu podpisoval kakšne papirje, ne da bi bili upoštevani in izpolnjeni temeljni pogoji, ki smo jih tu navedli, naj se ve, da bo to nasilje in pred zgodovino nično. ... Preveč je že bilo nedostojnosti na tem svetu, preveč nedostojnosti na tem kraju posebej.“ In pribil: „Ne dovolite, da vam potvarjajo zgodovino! Ne dovolite, da bi vas izdelovali v nekaj drugega, kot ste!“

Za konec smo še skupaj zapeli Mojo domovino in s tem zaključili letošnjo spominsko proslavo. V imenu organizatorjev — Nove slovenske zaveze, založbe Družina in župnije Kočevje — je dr. Janez Gril napovedal, da bo v prihodnje komemoracija v Kočevskem rogu predstavljena na prvo soboto v mesecu juniju, kar naj bi omogočilo prisotnost večjemu številu oseb.

GB

Medkulturni oddih za mlade

Draga mladih bo letos potekala od 3. do 6. julija v Novi Gorici, jesenski del pa bo 6. septembra, kot običajno, na Opčinah. Vabimo vse mlade med 18. in 30. letom, da se nam pridružite.

KAJ JE DRAGA MLADIH?

Draga mladih je druženje mladih slovenskih intelektualcev iz zamejstva, zdomstva in Slovenije. Srečanje z osebnostmi, ki oblikujejo sedanost našega naroda in skupno razmišljanje o prihodnosti slovenskega naroda in družbi slovenskih vrstnikov. Poslušanje predavanj, ki spodbujajo razmišljanje, sodelovanje na debatah, ustvarjanje v kreativnih delavnicah, oblikovanje kritičnega čuta v duhu krščanskih in demokratičnih vrednot... Prijateljstva, ki ostanejo v času, ki gredo preko zemljepisnih in miselnih meja.

O ČEM BO LETOŠNJI TEČAJ?

Letos bomo mladi z uglednimi gosti iz akademskega, kulturnega in političnega življenja razmišljali o pojmu medkulturne povezanosti, v delavnicah (novinarsko-filmska, glasbeno-plesna, športna, debatna, fotografska, kuharska,...) pa bomo imeli možnost ustvarjanja in prijetnega druženja s sovrstniki.

Več informacij lahko najdete na spletni strani www.dragamladih.org, lahko pa nas tudi pokličete na telefonsko številko 00386 1 24-28-552 ali nas kontaktirate preko e-pošte: slo.kongres@gmail.com.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Stvar se zapleta. Najbolj žalostno je, da iz tako dolgotrajnega spopada ni mogoče iziti brez ran. Posledice bo trpela vlada, posledice bodo trpeli tudi kmetje, pa naj zmaga ena ali druga stran. Najbolj žalostno pa je, da bo trpela tudi vsa družba. Argentina namreč, poleg drugih težav sedanjega stanja, zamuja edinstveno priložnost, da bi se v svojstvu proizvajalke tako potrebne hrane v lačnem svetu, uvrstila v ospredje.

Vsaka stezica popelje te v Rim. Tja je pohitela tudi gospa predsednica na zasedanje o pomanjkanju hrane na svetu, ki ga je organizirala organizacija Združenih narodov. Zanimivo je, kako na tem in podobnih mednarodnih srečanjih (vrh v Limi), gospa razpreda ideje in nasvete, ki se jih vlada doma ne drži. Medtem ko je v Rimu skušala uglasiti tudi razmerje s Svetim sedežem, pa se je doma razmerje do kmetov le še poostriilo. Ta ponedeljek naj bi se namreč zaključila stavka, a so jo vodje štirih glavnih organizacij podaljšale še za en teden. Nato se bo akcija nadaljevala po drugih poteh. Mir pa je še daleč, daleč.

Političen spopad. V nečem ima vlada prav: stavka kmetov je prerasla sektorski problem in postala političen problem. A to je tako prav zaradi vladnega nastopa. V preteklih dneh moramo zabeležiti kar nekaj novosti, ki kažejo na stopnjevanje napetosti. Najprej je Nestor Kirchner, kot predsednik peronistične stranke, sklical zasedanje vodstva. Široko namreč organizira mrežo, ki naj varuje in podpira nastop gospe Cristine, saj je potem zbral tudi zaveznike in še pikete. A vse je izzvenelo tako tragično, da je bila že skoraj smešno. Izjava stranke, ki jo je prebral eden izmed podpredsednikov, guverner province Chaco Jorge Capitanich, je govoril o namenu državnega udara s strani kmetov. Umestno so se politični strokovnjaki spraševali, kje so vojaške edinice, kje politična zaslomba, kje vodja, ki naj bi ta udar vodil in oblast prevzel. To so namreč bistvene postavke državnega udara, ki jih lahko najdete opisane v vsaki knjigi politične teorije. Res pa je, da so se kmetje naveličali nedemokratičnega postopanja vlade in se torej borijo za republikanske ustanove, ne proti njim.

Včeraj in danes. Ob teh dogodkih je zanimivo beležiti, kako se po vetru spreminja prepričanje in nastopanje argentinskih politikov. Tisti, ki so bili včeraj prijatelji in zavezniki, so danes nasprotniki in sovražniki. Kar pa je bilo včeraj belo, je danes črno. Do tega zaključka pridemo, ker omenjeni Jorge Capitanich danes zavzeto brani vladni davek na izvoz, medtem ko

je kot senator leta 2003 predložil zakonski osnutek z namenom, da bi omenjeni davek v petih letih popolnoma odpravili. „Takrat sem se absolutno motil“, je bila edina njegova razlaga, ko so ga opozorili na to „malenkost“. Ob tem ni treba še posebej poudarjati, da je leta 2003 davek znašal 25% izvoza, danes pa za sojo znaša 52 odstotkov, po nepopravljenem dekretu pa bi lahko poskočil (odvisno od cene soje) na 95%. Zakaj pišemo „nepopravljenem“? Ker je vlada pretekli četrtek 29. maja enostransko delno popravila prvotni dekret zvišanja teh „pridržkov“. Za kmete seveda ti popravki niso zadostni.

Nenehni spopad. Zanimivo je tudi, da kadar smer dogodkov kaže, da se bliža premirje, vedno nekaj pride vmes, da se konflikt zaostri. Pretekli teden je bila to aretacija osem predstavnikov kmetov, ki so jih obtožili poljskih požigov. Sicer so jih kmalu izpustili, a udarec je zabol in kmetje so zagrnali hrup. Poleg tega sta se morali zagovarjati pred policijo (in so jima posneli prstne odtise) tudi dve gospe: Margarita Stolbizer (radikali „pro Carrió“) in bivša poslanka in kmečka voditeljica María del Carmen Alarcón (ki so jo leta 2006 izgnali iz vladne stranke). Razlog: udeležili naj bi se blokadne cest. Kaj pa piketeri? Kmetje in opozicija krivijo oblast. Aretacije je namreč izvedla žandarmerija, ki je direktno odvisna od zvezne vlade. Kako se bo vsa stvar končala, nima nihče pojma. Vsi pa se bojijo, ker če preveč vlečeš za vrv, se lahko pretrga.

Nekaj se prebujajo. Kaže, da je upor kmetov vsaj nekoliko prebudil tudi opozicijo. Vsaj sedaj nastopa bolj enotno. Z leveice proti sredini gradi povezavo gospe Carrió, ki išče zaveznikov predvsem med peronisti. Krhanje v vladni stranki je namreč že tako očitno, da tega ni mogoče več zakriti. Na nasprotnem bregu stojijo Reutemann, guverner iz Cordobe Schiaretta in tudi cordobski veljak De la Sota. Ta je pretekli teden, po izjavi peronistične stranke, podal presenetljivo izjavo: „Nikoli ne bom del stranke, ki ima stalinistične komponente. Če v Kirchnerjevem peronizmu ni prostora za kritiko, se ne splača, da bi bil tam ...“. V Entre Rios se tudi upira bivši guverner Busti. A sedanji, Urribarri, navdušeno podpira vlado. Za to je že prejel zahvalo: gospa predsednica je ustvarila poseben fond za to provinco z vsoto 1.600 milijonov pesov. Kako toplo je pod vladnim soncem. Ni čudno, da je škofovska konferenca sklicala nujno zasedanje, da preuči „nevarnost družbenega konflikta“.

SLOVENCİ V ARGENTINI

JUNIJSKA SVEČANOST V BUENOS AIRESU

Še se spominjamo, še pričamo

Mesto v jeseni. Po dolgotrajni vročini je pritisnil mraz. A pozno jesensko sonce je božalo popoldan prve letošnje junijske nedelje. Kako daleč od pozne severne pomladi leta 1945, ko je slovenski narod prizadela največja tragedija njegove zgodovine! Tisoče in tisoče mladih moških in fantov - domobrancev, je padalo v jame. In tam ležijo še danes, nezapisani, nepokopani ...

Slovenska skupnost v Argentini vztrajno ohranja obred prvih junijskih nedelj, ko se zberemo v Slovenski hiši v Buenos Airesu, da počastimo njihov spomin, molimo zanje, jih skušamo dojeti in potrditi njihov boj. Že od leta 1949 ohranjamo tradicijo teh proslav. Skupna slavnost poteka na ta dan, potem se pa v teku meseca ponavljajo po vseh naših krajevnih Domovih, kjer poteka vsakdanje življenje slovenskega človeka ob robu pamppe.

Kot tisto daljno prvo proslavo leta 1949, je tudi letošnja organiziralo naše osrednje društvo Zedinjena Slovenija. Gotovo se iz leta v leto zbor spreminja. Koliko domobrancev, ki so se rešili poboja, je bilo tedaj prisotnih! Koliko mater, očetov, žena, je tedaj jokalo za svoje najdražje. Večina od njih je že odšla ... Še en spomin več v tem neskončnem vencu. Na izpraznjena mesta stopajo njihovi sinovi in hčere, pa vnuki in vnučkinje. Čas in okoliščine se spreminjajo, spomin pa se ohranja.

Nedelja 1. junija je bila sicer hladna, a sončna in umirjena. Začetek je bil napovedan ob 16. uri, a že mnogo prej so začeli prihajati rojaki: za razgovor, obujanje spominov, molitev v cerkvi pred našo brezjansko Marijo Pomagaj ... Vsak obiskovalec je že pri vходу dobil lično tiskan program svečanosti (izvirno oblikovanje naše umetnice Irene Žužek).

ŽALNA SVETA MAŠA

Spomin se je začel v cerkvi Marije Pomagaj z mašo, ki jo je daroval poddelegat slovenskih dušnih pastirjev pater dr. Alojzij Kukovica DJ, ob spremljavi g. Pavleta Novaka CM. Delegat, dr. Jure Rode, je bil odsoten zaradi bolezni. Spomnili smo se ga v molitvi, da bi čim prej okreval. Cerkev je bila polna, tako da je del vernikov sledil maši na dvorišču. Med mašo je pel Mešani pevski zbor iz San

Martina pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic, ob orgelski spremljavi ge. Anke Savelli Gaser.

V mašnem nagovoru je pater Kukovica utrjeval zavest, da je bil pokol domobrancev najhujše grozodejstvo izvršeno nad slovenskim narodom. Vsem znanim in neznanim junakom se poklanjamo in zanje molimo. Ljubezen do Boga in do bližnjega pa nam naroča, da moramo odpustiti in moliti tudi za morilce naših dragih.

PRED SPOMENIKOM

Po končani maši smo se zbrali na dvorišču. Tam že od leta 1965 stoji, naslonjen na vzhodno steno, spomenik vsem žrtvam vojne in revolucije. Ob strani spominska plošča opozarja, da so domobranci naši junaki. Na vsaki strani plošče sta bili kot vedno izobešeni slovenska in argentinska zastava. Ob spomeniku pa sta goreli dve sveči. Dva majhna plamenčka za en sam, neugasljiv spomin.

V sprevedu so prišli predstavniki skupnosti in položili

pred spomenik venec, povezan s slovenskim trakom. Bili so to predsednica krovnega društva Alenka Jenko Godec, podpredsednica prof. Neda Vesel Dolenc ter Slavko Urbančič in France Oblak, zastopnika borčevskih združenj. Venec je bil sestavljen iz samih rdečih nageljnov, saj je nagelj tisti cvet, ki je najbližji slovenski duši.

Pater dr. Alojzij Kukovica je nato opravil molitve za pokojne, katerim so prisotni pobožno sledili in goreče odgo-

varjali. Ponovno je prosil, naj molimo tudi za krvnike naših junakov, da bi se spreobrnilo in priznalo svoj greh.

Za tem je trobenta pozvala k molku. Franci Žnidar je iz trobente privabil žalne zvoke, padlim v počastitev. Tišina je zavlada po vsem območju Slovenske hiše. Trenutek je bil pretresljiv. Spomin je potoval preko ogromnih razdalj, na obisk dragih pobitih v Rogu, na Teharjah, na Turjaku v Grahovem ... Slava njihovemu spominu!

V dokaz, da jih nikdar ne pozabimo in da smo zvesti njihovim idealom, smo vsi zapeli pesem „Mi legionarji, mi domobranci ...“

V DVORANI - IZTEKA SE ČAS

Žalno slavlje se je nadaljevalo v dvorani škofa Rožmana, kjer so rojaki napolnili spodnji del in galerijo. Dvorana je bila posebej ambientirana za to priložnost. Polno zelenja in cvetja - prava slovenska pomlad, bujna in svečana, a žalostna. Na levi strani je bil govorniški oder, za njim pa so se od stro-pa do tal blestele barve slovenske zastave, kronane z domobrantskim orlom.

V globoki tišini je pred zbrane rojake stopil g. Božidar Fink. Njegov slavnostni govor, premišljen in globok, ki je obsegal naše stališče ob presoji zgodovinskih dogodkov od leta 1941 pa do 1945 in ob vprašanju narodne sprave, objavljamo na uvodnem mestu.

Sledil je odrski prizor. „Izteka se čas“ je naslov poetičnemu besedilu, ki ga je spisal Marko Kremžar, „v spomin domobrancem in ostalim borcem Slovenske narodne vojske, ki so jih po vojni leta 1945, razorožene pomorili komunisti“. Uvod in epilog pa je tvorila pesem Toneta Rodeta „Svojim“ iz zbirke Biti.

Zamisel in režija predstave je bila na skrbi dr. Štefana Godca. Nastopali pa so Oblak Marjanka, Oblak Jože, Ayerbe Rant Marjanka, Godec Veronika, Godec Zupanc Nevenka in Rovani Toni. Lahko zatrdimo, da je bila izvedba izredna, umetniško dovršena. Besedilo je bilo čustveno in brezhbno podano. Režiser se je doje-to poglobil v Kremžarjevo poezijo, jo premislil, dozorel in iz nastopajočih potegnil njihove najboljše vrline.

Glasbene vložke je prispeval moški pevski zbor iz San Martina, pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic. Zapeli so Soči, brezbesedno Marija, pomagaj nam, in Slovenec sem.

Posebej je treba omeniti odrsko sceno. Bila je prava umetnina, delo mojstra Toneta Oblaka (s sodelavci). Pred ozadjem velike podobe vstalega Kristusa, na čigar plašču je bila podoba Križanega, se je raztezal gozd, kjer so med čudovito izdelanimi drevesi stali nastopajoči. Vzdušje so estetično dopolnile luči, za katere je s sodelavci skrbel Aleks Šuc, prav tako odgovoren za brezhiben zvok. Vsem, režiserju, nastopajočim in sodelavcem naša zahvala za tako lep užitek!

Komaj so se polegli zadnji odtenci pesnitve, je ob še odprtem odru mogočno zadonela pesem „Moja domovina“, ki najbolj ponazarja cilje borbe domobrancev med komunistično revolucijo. Pela je vsa dvorana.

Temna hladna noč je legala na Buenos Aires, ko so se rojaki razhajali na svoje domove. Polnila jih je zavest vztrajanja, zvestoba pričevanju. Duše polne žalosti, miline, hrepenjenja, ki se pretaka iz roda v rod - v hvaležnem spominu.

Tone Mizerit

Fotografije: Marko Vombergar

Žegnanje pri Mariji Pomagaj

Verjetno je, da od samega pokristjanjenja dalje, Slovenci ohranjamo navado, da izredno častimo svoje svetniške zavetnike. To je pripeljalo do praznovanj, ki jih na splošno poznamo kot „žegnanje“ (čeprav slovar te besede nima zapisane in je elektronski korektor ne priznava), ali praznovanje farnega patrona. To je dobilo poseben ljudski izraz. Te navade nismo pozabili ne zanemarili Slovenci, ko smo se razšli po svetu. Zato se tudi v Argentini vsako leto zberemo v naši cerkvi Marije Pomagaj, ki smo jo sezidali v okviru Slovenske hiše v Buenos Airesu. Ker pade praznik Marije Pomočnice kristjanov na 24. maja, je vsako leto slavje na nedeljo v bližini tega datuma. Letos je bilo to naslednji dan, v nedeljo, 25. maja.

Ob pol dvanajstih je bila napovedana sveta maša. Cerkev je bila polna vernikov. Pri slavju je bil prisoten veleposlanik Republike Slovenije v Argentini, prof. Avguštin Vivod z gospo. Zastopani pa so bili tudi vsi naši Domovi, saj smo poleg predsednikov in odbornikov videli tudi rojake iz vseh naselbin Veliškega Buenos Airesa.

Sveto mašo je daroval to pot vicedeleгат Slovenskih dušnih pastirjev, pater dr. Alojzij Kukovica. Delegat, dr. Jure Rode, je bil zaradi bolezni zadržan, in med mašo ter tudi še potem so rojaki goreče molili za njegovo zdravje, z željo, da bi ga kmalu imeli znova med nami.

V cerkvenem nagovoru je pater Kukovica govoril o Mariji, ki je naša Mati in zavetnica. K njej naj se zatekamo v svojih težavah, da pri svojem Sinu izprosi milosti za nas.

Med mašo je pel deklški zbor Milina,

ki deluje v okviru Slovenske Pristave v Castelarju. Vodi ga prof. Marjana Jelenc Petrocco. Mnogo pesmi so zbrani verniki povzeli v tako priljubljenem „ljudskem“ petju. Na orglah je spremljala gospa Anka Savelli Gaser.

Po končani maši so se gostje pomaknili v dvorano škofa Rožmana, kjer so bile že pogrnjene mize za slavnostno kosilo. V ospredju je srečanju predsedovala velika slika brezjanske Marije Pomagaj, delo našega umetnika Staneta Snoja. Najprej je gostom posebej podaril lep trenutek glasbenega užitka deklški zbor Milina. Pod vodstvom prof. Marjane Jelenc Petrocco je pietetno in doživeto podal venček Marijinih pesmi: *Rože za Marijo, Ave Marija, Lučke gorijo, Dajte mi zlatih strun ter O Mati čistega srca*. Lepo so zveneli mladi glasovi v čast nebeški Materi. Pesmi je povezoval Jože Rožanec. Prisotni so jih nagradili z zasluženim ploskanjem.

Za tem je sledilo slavnostno kosilo, ki so ga pripravile in postregle gospe Zveze slovenskih mater in žena. Ta čas so prisotni izkoristili tudi za prijateljski razgovor in priložnostna srečanja.

Za konec slavja, kot je tudi že stara navada, so se gostje ponovno zbrali v cerkvi, pri petju litanij Matere Božje. Priložnostni moški zborček je vodil ljudsko petje, spremljala pa požrtvovalna gospa Anka. Kako nam je pri srcu naša zavetnica Marija Pomagaj, in kako radi pojemo pesmi, ki so ji posvečene! S temi melodijami v ušesih in v srcu, so se rojaki razšli po svojih bližnjih in oddaljenih domovih, polni obnovljene vere in upanja.

Marušičeva ulica v Mendози

V soboto 5. aprila 2008 smo se zbrali vsi potomci od Andreja Marušiča v San Rafaelu, Mendoza (rojen je bil na Lokvici pri Opatjem Selu, blizu Mirenskega grada).

Nekateri od nas gremo kar pogosto na „finco“, drugi so prišli po dolgem času. Bil nas je 25. Hčerka, vnuki, pravnuki od Marije, Bernarde, Avguština, Lojzeta in Lojzke. Veseli, smo obujali spomine in občudovali sad dela in vztrajnosti.

Leta 1928 je naš stari oče prišel v Argentino iz porušenega Krasa na Primorskem, zaradi preganjanja fašizma. Tukaj je našel mir, svobodo in delo. Leta 1930 se mu je pridružila najstarejša hčerka Marija, komaj 17 let stara. Tri leta pozneje, hvala Bogu, je prišla stara mama Antonija in vsi otroci. Najmlajša hčerka je bila takrat stara 6 let.

Vsi skupaj, veseli, složni in delovni so naredili iz divje puščave v Coloniji Eleni, San Rafael, lep vinograd in sadovnjak.

Kot priznanje na 75. let dela iste družine na „finci“, je občina dala ime ulici, ki pelje od Ruta Nacional 146 in meji s posestvom. Oba plakata, na eno in drugo smer, sva odkrila najmlajša hčerka Lojzka (81 let stara), ki živi v mestu San

Rafael, in jaz, ki sem najstarejša vnukinja. Zahvalili smo se Bogu, da smo se po tolikih letih zbrali toliko Marušičevih, saj sta nam stari oče in stara mama pustila mnogo dobrih zgledov in vrednot in tudi, da današnji odgovorni, pridno in z velikim upanjem, delajo naprej.

Stara „štirna“, krušna peč, oltarček v sprednji sobi, šumeči „kanali“, bogate in dišeče trte, lepo petje, so bili priče našega veselja in hvaležnosti.

Na dan, ko naš star oče bi izpolnil 126 let, smo odkrili ulico MARUŠIČ.

Ponosni smo na našo preteklost.

Mari Planinšek-Keržič
(v imenu vseh Marušičevih)

Obisk in sporazum

V petek, 23. maja 2008, sta v Argentino na enotedenski obisk pripotovali predsednica programa Slovenščina na tujih univerzah dr. Alojzija Zupan Sosič in strokovna sodelavka programa mag. Mojca Nidorfer Šiškovič. Slovenščina na tujih univerzah (STU) je eden od programov Centra za slovenščino kot drugi/tuji jezik, ki deluje v okviru Oddelka za slovenistiko na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani, skrbi pa za delovanje lektoratov slovenskega jezika širom sveta.

Na programu obiska je bilo več srečanj, povezanih s poučevanjem slovenščine na argentinskih univerzah. V ponedeljek, 26. maja, sta se predstavnici STU skupaj z lektorico Mojco Jesenovec najprej srečali z veleposlanikom Republike Slovenije v Argentini Avguštinom Vivodom, nato pa so se vsi skupaj odpravili v La Plata, kjer so rektorju tamkajšnje univerze Gustavu Adolfo Azpiazuju predali sporazum, podpisan med Univerzo v Ljubljani in Državno univerzo v La Plati. Na podlagi tega sporazuma bo na laplaški Fakulteti za humanistiko odprt že drugi lektorat slovenskega jezika, za katerega je že pred časom dalo pobudo tamkajšnje slovensko društvo.

Dr. Alojzija Zupan Sosič in Mojca Nidorfer Šiškovič sta imeli tudi sestanek z visokimi predstavniki Buenosaireske univerze, v kulturnem centru „Paco Urondo“.

Predavali sta o sodobnem slovenskem romanu in o Centru za slovenščino kot drugi/tuji jezik, prisostvovali pa sta tudi lektorskim vajam slovenskega jezika na buenosaireski Filozofski fakulteti.

Veleposlanik RS Avguštin Vivod in rektor UNLP Gustavo Adolfo Azpiazu ob podpisu sporazuma.

Veleposlanik Avguštin Vivod, mag. Mojca Nidorfer Šiškovič, dr. Alojzija Zupan Sosič, rektor Gustavo Adolfo Azpiazu, prof. Mojca Jesenovec ter, iz Extensión Universitaria, María Leticia Fernández Berdaguer.

Mala pevka

V tedenski argentinski otroški reviji „Genios“, je bil objavljen kratek intervju s tremi člani otroškega zbora Teatra Colon in med njimi je tudi naša rojkinja tretjega rodu Ljudmila Rezelj.

Devetletna deklica je povedala, kako se počuti med petje, da ko poje sledi direktorjevi roki, da tako ni več živčna. Tudi je vsem bralcem razložila, da, ker živi zelo daleč, gre zjutraj v šolo in po kosilu naredi nalogo, a se lahko uči samo ob nedeljah in ponedeljkih.

Revija „Genios“ je ena izmed najbolj branih otroških revijah v Argentini. Razgovor je bil objavljen v enajsti strani, v številki od 12. do 18. maja 2008.

Zelo ponosni smo, da Ljudmila uživa v petju in ji želimo še mnogo uspehov. Kar tako naprej!

PREDAVANJE ZA VISOKOŠOLCE

Upanje dviga človeka

V soboto, 3. maja smo imeli v Slovenski hiši po mladinski maši drugo letošnje predavanje za visokošolce. G. Pavel Novak je predstavil glavne misli okrožnice Benedikta XVI, *Spe Salvi*. V njej nam Papež govori o upanju kot smer v kateri dobimo kataličani smisel našega življenja.

G. Novak je poudaril, da je sveti oče pravi filozof, da išče v okrožnicah rešitve današnjega sveta, bivanja in vsega kar nas vznemirja. Kako se lahko predstavljamo večno življenje, če gledamo vse z zemeljskimi očmi. Čemu trpljenje?

Mnogi se sprašujejo, od kje dobivajo posamezniki moč, da vzdržijo v svojem silnem trpljenju. Primer

vietnamskega kardinala Francois-Xavier Nguyen van Thuan-a, ki je preživel 13 let v ječi in Josefine Bakhite iz Darfurja, sužnje iz Sudana; nam kažeta da je vera tista, ki nam daje upanje in moč.

Predavatelj je primerjal današnji svet s časom prvih kristjanov. Takrat so verniki vedeli da bodo preganjani ali celo umorjeni na krut način, toda vztrajali so zaradi svoje močne vere.

Bistvena misel v okrožnici je, da človek ni produkt ekonomije. Moderne ideologije, ki častijo tehniko in znanje - Francis Bacon -, ali razum in voljo - Emanuel Kant -, ter ekonomijo in revolucijo - Engels in Marx - prinašajo izgubo

proste volje. Toda Bog nam daje popolno svobodo in celo dopušča, da ga zaničamo ali zavračamo. Posledice, ki jih prinašajo te ideologije so močan individualizem in zaprtost človeka v samega sebe.

Benedikt XVI pravi da „vsaka generacija je odgovorna za svoj čas, ki bo pustil posledice za bodočnost“.

Zadnji del okrožnice pokaže da je molitev prava šola upanja, da v darovanju se postavimo v službo drugega in se razdajamo, ter da je trpljenje očiščujoča moč, potrebna za vstop v večno življenje. V naši osebni in skupni poti je Marija zvezda upanja, ki nam kaže smer.

B. R.

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

Redni občni zbor

Letos je Slovenska kulturna akcija imela svoj redni občni zbor v soboto, 12. aprila, v pisarni Slovenske kulturne akcije v Slovenski hiši. Na programu so bila poročila, delovni program za leto 2008 in volitve novega odbora.

Po pozdravnih besedah in uvodu predsednice Slovenske kulturne akcije je sledilo poročilo, ki ga je poslala vodja odseka prof. Andrejka Dolinar Hrovat. V letu 2007 sta bili dve razstavi. Prva likovna razstava je bila na čast pok. Milana Volovška in sicer retroaktivna razstava njegovih del. Drugo razstavo slik pa je imela potomka Slovencev iz Mendoze Eli Hafner.

Nato je bilo prebrano poročilo vodja gledališkega odseka Blaža Mikliča. Odsek je sodeloval z recitacijami pri kulturnem večeru, ki je bil posvečen goriškemu slavku Simonu Gregorčiču ob stoletnici njegove smrti.

Poročilo literarnega odseka je podal prof. Vinko Rode. Osrednja točka tega odseka v lanskem letu je bila počastitev Simona Gregorčiča. Predavanje na tem večeru sta prevzela Tine Debeljak in dr. Katica Cukjati.

Iz poročila blagajničarke računovodkinje Patricije Mugerli smo ugotovili vsote pričetnega prebitka, dohodkov, uporabe sredstev in prebitke. Podrobni seznam izdatkov po vrstnem redu datumov in fotokopije vseh potrdil so bili poslani na Urad vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. Omenjeni Urad vlade RS zadnja leta redno sofinancira delovanje naše organizacije.

Lic. Vinko Rode je tudi poročal o tisku revije Meddobje, ki izhaja dvakrat na leto. Glavni urednik te publikacije je diplomirani časnikar Tone Mizerit. Njemu gre pripisati

glavno zaslugo, da list izhaja s tako zanimivimi in raznolikimi članki. Po poslanih prispevkih se ugotavlja, da kar se tiče literature, je mnogo pesniških stvaritev, močno pa pogršamo eseje in črtice. Veliko prispevkov novih generacij je prevedenih iz španščine.

Prof. Vinko Rode je izrazil svojo zaskrbljenost glede tiskanja Meddobja, ker meni, da je velik del snovi, ki jo pošiljajo za objavo, večinoma v španščini. Vsi so bili mnenja, da bi bilo treba privabiti slovenske pisatelje iz Slovenije za sodelovanje.

Bilten organizacije „Glas“, ki je vsem bralcem v skupnosti brezplačno na razpolago, izhaja dvakrat na leto. Za izdajo Glasa skrbi odbor SKA, glavna urednica pa je dr. Katica Cukjati. Za tiskanje Meddobja in Glasa je velikega pomena finančna pomoč, ki jo je organizacija dobila od Urada Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Sledilo je poročilo tajnice ge. Teodore Geržinič, ki je podrobno opisala vse delo, ki ga je opravila, od meseca septembra dalje v pisarni. Največ pozornosti je posvetila urejanju pisarne na splošno, saj že vrsto let ni organizacija razpolagala s pisarniško močjo. Pregledala je tudi ureditev dosedanjega sestavljenega arhiva

Kot zadnje je bilo na vrsti poročilo predsedništva, ki ga je podala dr. Katica Cukjati. Lansko leto je SKA organizirala 5 kulturnih večerov. Obisk teh večerov je bil zadovoljiv. Potek vseh večerov je bil objavljen v Glasu. Pogrešamo gledališko dejavnost v okviru Slovenske kulturne akcije. Naši člani iz Gledališkega odseka aktivno delujejo v okviru Domov. Prav tako naši člani glasbenega odseka. Za leto 2008 ima orga-

nizacija na programu osem predavanj iz najrazličnejših področjih, dve likovni razstavi, en koncert in dve predstavitvi knjig.

Za božične in novoletne praznike je SKA odposlala voščilnice nekaterim posameznikom in slovenskim organizacijam v Sloveniji.

Predsednica se udeležuje sej Medorganizacijskega sveta Zedinjene Slovenije. Za nadaljevanje organizacijskega dela je razveseljiva pridobitev pisarniške moči. Na to mesto je bila med sedmimi kandidatkami izbrana ga. Teodora Geržinič, ki je nastopila službo meseca septembra.

Proti koncu leta smo kupili računalnik in pisarniško omaro. Pri tej pridobitvi ima največjo zaslugo častni član SKA arh. Marjan Eiletz.

Predsednica je zaključila poročilo z bežnim pogledom v bodočnost. Ugotovila je, da ob številnih letih obstoja SKA je ta prebrodila mnoge krize vseh vrst. Ne-delovanje učinkovitega tajništva je dajalo tekočemu delovanju organiziranega dela velike zapreke. Vsak izmed članov odbora se je potrudil, da je dal od sebe najboljše v danih okoliščinah.

Sedaj je naša organizacija, kot ostale zdomske organizacije in ustanove, postavljena pred hude odločitve in zaskrbljenost za nadaljnje življenje in pridobitev novih mladih moči. Ena izmed poglavitnih nalog naše organizacije je dokončna ureditev organizacijskega arhiva, da bo naše delo ostalo registrirano za emigracijsko skupnost in za matično domovino.

Božidar Fink je po prebranih poročilih kot predstavnik nadzornega odbora odobril delovanje organizacije in podal razrešnico odboru.

Druga točka programa tega popoldneva je bila izvolitev novega odbora za dve naslednji leti.

Izvoljen je bil sledeči odbor: predsednica: dr. Katica Cukjati; podpredsednik dele-

gat msgr. Jure Rode; vodja teološkega in filozofskega odseka: dr. Jure Rode, namestnik prof. Martin Sušnik; vodja literarnega odseka: pisatelj in filozof Vinko Rode, namestnik režiser Miha Gaser; vodja zgodovinsko-družbenega odseka: dr. Katica Cukjati; vodja likovnega odseka prof. Andrejka Dolinar Hrovat; vodja gledališkega odseka: režiser Blaž Miklič; vodja znanstvenega odseka Tine Debeljak ml.; glavni urednik Meddobja: novinar Tone Mizerit; Glas izdaja: predsedništvo s sodelavci; blagajničarka: računovodja Patricija Mugerli; pisarniška moč in tajništvo ga. Teodora Geržinič. Obveznosti nadzornega odbora je prevzel dr. Božidar Fink.

Novi odbor je med drugim sklenil, da se cena posamezne številke Meddobja zviša na \$ 20.

Soglasno in po krajši izmenjavi mišljenj so prisotni člani prišli do zaključka, da se lahko objavijo prispevki iz Slovenije ali drugod, če je poslani material kvaliteten, zanimiv in nehonoriran.

Kot sklep občnega zbora se je predsednica še posebej zahvalila za vso pomoč in razumevanje: dušnopastirski pisarni, ge. Tončki Vesel Re, arh. Marjanu Eiletz, ge. Teodori Geržinič, vsakemu odborniku in vsem navzočim.

Turisti v Sloveniji

V slovenskih turističnih nastanitvenih objektih so v prvih štirih mesecih letos zabeležili 659.121 prihodov turistov in 2.022.199 prenočitev. Prihodi turistov so bili na enaki ravni kot v enakem lanskem obdobju, skupno število prenočitev pa je bilo za en odstotek manjše, ugotavlja državni statistični urad.

Število prenočitev domačih turistov se je povečalo za 5%, število prenočitev tujih turistov pa zmanjšalo za 5%.

Polona & Andrej Makek

8 junija 1958... ob 17 uri v cerkvi Marijinega Vnebovzetja in Svetega Andreja v San Andresu sta se poročila Polonca Marolt in Andrej Makek ...

Ustvarila sta najprej dom in potem, družino.

Delala sta drug ob drugem za vzgojo in rast svojih treh otrok. Način te vzgoje sta lahko izbirala iz bogatega jedilnika. A izbrala sta samo predjed: »pravičnost«, glavna jed: »poštenost«, pijača: »ljubezen«, za posladek pa: »veselje«

Vzgojni lopar je imel več barvnih točk: Verovati v Boga, medsebojno spoštovanje, napredovati v življenju, ubogati, ... in ko se je slika začela ustvarjati sta dodala nekaj zanimivih potez s čopičem: Vsako poletje počitnice: zanimiva taborjenja. Sprejem vseh prijateljev otrok. Nudila sta svobodo odločanja. Odobrila sta možnosti potovanja po svetu in živeti v drugih državah....

V vseh teh letih sta uporabljala mnogo sestavin: ljubezen, potrpljenje, poslušanje, razumevanje, spoštovanje.... in dodala mnogo začimb: duševnost, kazni, iluzije, grajanje, dobra volja, nevšečnost, upanje....

Če bi danes Polona in Andrej predstavila razstavo, bi močno izstopale šest slik:

“Družina Rosso – Makek” ki vključuje dva vnuka: Carol y Tete.

“Družina Makek – Martinez Infante” še z dvema vnukoma: Sofía in Tomy.

“Lučka” ki je še doma zato, da jima ni preveč dolgčas.

“Prijatelji” katere sta znala ohraniti skozi desetletja.

“Pomoč” katero nudita mnogim.

In najbolj izrazita:

“Polona in Andrej” zakaj najbolj izrazita? Ni potrebno razlage, samo pogledaš in je vse jasno.

8 junija 2008 je minilo 50 let
Čestitamo.

HVALA za vse!!!!!!
Andrej, Lučka in Cecilija
Carol, Marjan, Sofija in Tomaž
Ricardo in Ani

Correo Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhagl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalley 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Ferreras de Kočar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Lunes y jueves de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 4. junija 2008

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,56 US dolar
1 EVRO	1,56 KAD dolar
1 EVRO	4,90 ARG peso

PORAVNAJTE NAROČNINO!

OBVESTILA

PETEK, 6. junija:
Izredna seja Medorganizacijskega sveta, srečanje z g. Zorkom Pelikanom, ob 20. uri v Slovenski hiši.
SOBOTA, 7. junija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
Predavanje g. Zorka Pelikan pri SKA, v mali dvorani Slovenske hiše, ob 20. uri.
NEDELJA, 8. junija:
Procesija sv. Rešnjega Telesa.
ČETRTEK, 12. junija:
Seja Zveze slovenskih mater in žena, ob 15. uri. Ob 16. **spominska proslava**, v Slovenski hiši.
SOBOTA, 14. junija:
Predstavitve knjige dr. Jožeta Ranta Slovenski eksodus leto 1945, ob 20 uri v mali dvorani Slovenske hiše.
NEDELJA, 15. junija:
Očetovski dan.
ČETRTEK, 19. junija:
Spominski sestanek Z. S. M. Ž. iz San Martina ob 16 uri v domu; ga. Ivka Homan Praprotnik bo govorila o spominih na svoje pokojne.
SOBOTA, 21. junija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
Poslovilni večer RASTi XXXVII, po sv. maši v Slovenski hiši.
NEDELJA, 22. junija:
Tradicionalna tombola v Našem domu v San Justu.
SOBOTA, 28. junija:
Praznik slovenske državnosti, v Slovenski hiši.

SLOVENCİ IN ŠPORT

ŠESTAKOVA NAPREDUJE
 Marija Šestak je kar dvakrat v tednu dosegla odmevna rezultata. Najprej je na atletskem mitingu v Beogradu zasedla drugo mesto v skoku v daljino (6,36 m), potem pa je na slovenski atletski ligi za veliko nagrado Vzajemne v Ljubljani v troskoku skočila 14,85 metra in dosegla najboljši izid sezone na svetu. Ta je bil doslej v lasti Kamerunčane Etone (14,76, 4. maja v Adis Abebi).

SREBOTNIKOVA PREMAGALA SERENO
 Katarina Srebotnik, edina slovenska predstavnica na letošnjem drugem turnirju za veliki slam Roland Garros v Parizu, je v tretjem krogu posamične konkurence presenetljivo ugnala favorizirano Američanko Sereno Williams. Williamsova, ki na turnirjih za veliki slam ni izpadla tako zgodaj od OP Avstralije 2006, je že na začetku dvoboja izgubila igro na svoj začetni udarec, Srebotnikova, ki je izgubila prejšnje tri dvoboje z Američanko, pa je pametno menjavala udarce in tako prvi niz pripeljala do zanjo srečnega konca. Podobno je

bilo tudi v drugem nizu, kjer je bila odločilna deveta igra, v kateri je Srebotnikovi spet uspelo napraviti "break".
 To je za Srebotnikovo ena največjih zmag v karieri, saj se je na Roland Garrosu šele drugič v desetih poskusih uvrstila med najboljših 16.
 Žal v nadaljevanju Srebotnikova ni bila uspešna in se je morala posloviti od turnirja tako v igri posameznic (v osmini finala jo je premagala Švicarka Schnyder) kot tudi v ženski dvojici.

UNIVERZIADNI MARIBOR
 Maribor bo gostil 26. Zimsko univerziado 2013, je v Bruslju odločila Mednarodna univerzitetna športna zveza (FISU). Maribor je v Bruslju predstavila desetčlanska delegacija, ki jo je vodil minister za šolstvo in šport Milan Zver.

ŠE ENA PLAVALKA V PEKINGU

- Slovensko plavanje je bogatejše še za eno plavalko, ki bo nastopila na olimpijskih igrah v Pekingu. Na kvalifikacijah v samem Pekingu si je nastop v 10-kilometerskem daljinskem plavanju priborila plavalka Teja Zupan.

Razstava v Clevelandu

V clevelandski Dvorani slavnih in muzeju polke bodo svečano odprli razstavo o slovenskih godbah na pihala v ZDA, ki sega vse do konca 19. stoletja. Razstava z obnovljenimi izvornimi glasbenimi posnetki, uniformami, instrumenti in fotografijami bo odprta do konca leta.
 Razstavo bo odprl zgodovinar in eden od ustanoviteljev Dvorane slavnih in muzeja polke Joe Valencic, po besedah katerega so imeli Slovenci v ZDA pred orkestri polke svoje godbe na pihala in to od vzhodne do zahodne obale. Veliko slovenskih koračnic je tudi dalo osnovo za številne uspešnice polke. „Gre za pomembno glasbeno dediščino, ki smo jo rešili pred pozabo,“ je dejal Valencic.
 „Naši glasbeniki so korakali po vseh ZDA. Nastopali so tudi na stopnicah kongresne palače v prestolnici Washington. Zelo sem vesel, da Dvorana slavnih ohranja našo glasbeno zgodovino,“ je dejal nekdanji član godbe USS Band Ed Harbie.
 Razstava nosi naslov: „Polka on the March: Slovenian Brass Bands across America“, razstavne artikle pa so prispevale družine nekdanjih glasbenikov ter sedanji glasbeniki. Najbolj cenjeni so posnetki glasbe iz 20 in 30. let prejšnjega stoletja.
 Najstarejša v zbirki je fotografija prve slovenske godbe na pihala v ZDA iz slovenskega predela Clevelanda St. Clair, ki jo je organiziral Ivan Zorman starejši. Fotografija izvira iz leta 1897.
 Na razstavi je mogoče videti tudi fotografije kadetov iz Burgettstowna v Pensilvaniji, Clevelanda (Ohio), Eveletha v Minnesoti, Little Fallsa v New Yorku, Girarda v Ohio in drugih. Fotografija iz leta 1909 prikazuje žensko godbo na pihala, svoje godbe pa so imeli tudi Kočevarji.

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Korajža velja

Tako je dejal papež Janez Pavel II. ob prvem obisku v Sloveniji.
 Slovenski narod je vedno gradil na korajži in to ga je ohranilo, da obstoja še danes, kljub temu, da so se veliki valovi večkrat razbijali ob njem.
 Korajža do obstoja in do življenja, je osnovnega pomena. Ko se bolnik preda usodi in nima več volje do življenja, neha uživati potrebno hrano in si sam podpisuje mrtvaški list.
 Vsi potrebujemo korajžo do življenja, do učenja in študija, do dela in do prenašanja težav, ki so s tem v zvezi. Tudi v boleznih nam prav pride korajža in upanje na ozdravljenje. In še v starosti je prav, da smo korajžni, ker s svojimi življenjskimi izkušnjami, lahko mnogo koristimo mlajšim, če nas oni poslušajo. Bolje je graditi na znanju drugih, kot pa se samo ponovno učiti.
 Korajža nam daje tudi moči, da vztrajamo naprej in dosežemo še več, kot doslej.
 Dokler imamo še kaj življenjskih moči, smo še vedno lahko koristni človeški družbi.
 Vztrajati v dobrem do konca, je po Evangeliju tudi razlog, da boš zveličan.
 Treba nam je veliko korajže, čeprav ni vse zlato, kar se sveti.

Potrebujem gospo za oskrbo otrok.
 Poldnevni urnik, od ponedeljka do četrta.
 Ponudbe na tel.: 155-175-0508

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se toplo zahvaluje vsem, ki so darovali v njen dobrodelni sklad: Pavlinka Lenarčič v spomin tete Marjete Stariha, 100.- pesov; Pavlina Dobovšek, v spomin Marinke Rezelj, 100.- pesov; Biba in Jože

Rus, v spomin prof. Geržiniča, 100.- ameriških dolarjev; Marijan Eiletz v spomin na Marinko Rezelj, 100.- pesov; Pavči in Marjan Eiletz, v spomin na Majdo Komar, 100.- pesov. Bog poplačaj!

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena, odsek San Martin, je gospa Mara Steinhaus darovala 100.- pesov v spomin pokojni Marinki Rezelj. N.N., Brazilija pa je darovala 640 pesov v spomin pokojnega moža.
Bog stotero povrni!

OSEBNE NOVICE

V Ramos Mejiji je umrl g. Henrik Bregar (87). **Naj počiva v miru!**

Sestra Magdalena

V soboto, 31. maja je na Dobrovi pri Ljubljani Marija Mehle iz Slovenske vasi končala novicijato. Izbrala si je ime Magdalena in postala polnopravna članica Marijinih sester čudodelne svetinje.

Vabi v soboto 21. junija na **POSLOVILNI VEČER**
 ob 19.15 sveta maša,
 nato prireditve v dvorani Slovenske hiše

Slovenska kulturna akcija vabi na predavanje, **g. Zorka Pelikana** državnega sekretarja na Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu
 7. junija 2008 ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

Slovenska kulturna akcija vabi na predstavitev knjige dr. Jožeta Ranta **Slovenski eksodus leta 1945**
 Predstavi dr. Katica Cukjati **14. junija 2008 ob 20. uri** v mali dvorani Slovenske hiše

Naš dom San Justo vabi na TRADICIONALNO TOMBOLO
 zabeležite si popoldan 22. junija 2008